

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 5108215555
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5108215555.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: NORDNET TRADING LIMITED, so sídlom Chrysorogiatissis & Kolokotroni, P.C. 3040, Limassol, Cyprus, IČO: 00 185 808, právne zast. JUDr. Ján Slovák, advokát, so sídlom Révova 7, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo, so sídlom Mateja Bela 852, 010 15 Žilina, IČO: 31 624 952, právne zast. ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina 010 01, IČO: 47 245 841, v konaní o určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti a výšky pohľadávky prihlásenej v reštrukturalizačnom konaní a o vzájomnej žalobe o zaplatenie pokuty, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 13CoKR/10/2018 zo dňa 24. októbra 2018, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 11Cbi/4/2008-243 zo dňa 23. mája 2017 rozhodol tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, vzájomnú žalobu žalovaného na zaplatenie pokuty žalobcom vo výške určenej súdom zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania a že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalovaného.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa viacerými žalobami domáhal určenia právneho dôvodu prihlásených pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3R/1/2008 na majetok dlžníka Stavebné bytové družstvo so sídlom Mateja Bela.

3. Citoval uznesenia, ktorými súd rozhodol o spojení na spoločné konanie, uznesenie č. k. 11Cbi/4/2008-218 zo dňa 25. januára 2017, ktorým súd pribral do konania tlmočníka z gréckeho jazyka, opakované žiadosti o odročenie pojednávania a poukázal na zápisnicu z pojednávania zo dňa 16. mája 2017, ktoré pojednávanie sa uskutočnilo bez prítomnosti strán.

4. Z predložených dokladov zisťoval skutkový stav z konečného zoznamu pohľadávok zistil, že zistiteľné dôvody popretia pohľadávok žalobcu, je správcom odôvodnené tým, že uplatnený nárok žalobcu je nevymáhateľný a z ďalších dôvodov, ktoré zodpovedajú tvrdeniam žalobcu uvedeným v žalobe. Uviedol, že pohľadávky žalobcu prihlásené v reštrukturalizačnom konaní dlžníka, správca poprel, čo do dôvodu a vymáhateľnosti.

5. Citoval ustanovenia § 121 ods. 1 a 2, § 124 ods. 1, § 122, § 124 ods. 2 a 4, § 114, § 118 ods. 3, § 125 s použitím § 206 ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Ako prvú otázku skúmal včasnosť podania a dospel k záveru, že včasnosť podania žaloby s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky a prihlásené pohľadávky skúmal len z hľadiska dôvodnosti popretia.

6. V bodoch 33 až 39 konštatoval z akých dôvodov žalobu zamietol a čo sa týka vzájomného návrhu žalovaného o uložení pokuty žalobcovi dospel tiež k záveru, že návrhu žalovaného nevyhovel.

7. O odvolaní žalobcu rozhodol ako súd odvolací Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 13CoKR/10/2018-358 zo dňa 24. októbra 2018 tak, že rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 11Cbi/4/2008-243 zo dňa 23. mája 2017 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a vo výroku, podľa ktorého žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania potvrdil. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

8. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vec prejednal bez nariadenia pojednávania s tým, že boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu.

9. K námietke, že rozsudok nebol vyhotovený v jazyku, ktorému odvolateľ rozumie uviedol, že zo žiadneho právneho ustanovenia nie je zrejma povinnosť súdu zasielať strane sporu rozhodnutie preložené do iného jazyka než v akom bol vyhotovený a zároveň uviedol, že advokát, ktorý bol odvolateľom na zastupovanie splnomocnený, je zapísaný do zoznamu slovenských advokátov v Slovenskej advokátskej komore.

10. K vznesenej námietke zaujatosti konštatoval, že žalobca zaujatosť konajúcej sudkyne videl v postupe súdu, a to z dôvodu, že nebol zabezpečený preklad listinných dôkazov, ktorý dôvod však nie je možné posudzovať ako zákonný dôvod na vylúčenie sudcu z pojednávania a rozhodovania veci konajúcim súdom ako pomer veci konajúceho sudcu k pojednávanej a rozhodovanej veci.

11. K námietke ohľadne procesného postupu, ohľadne nedoručenia uznesenia o pribratí tlmočníka, čím bola zabránená možnosť žalobcovi vzniesť voči nemu námietku, odvolací súd poukázal na ustanovenie § 235 ods. 2 C. s. p., že išlo o uznesenie okresného súdu na základe žiadosti žalobcu, ktoré bolo doručované inému subjektu a o ktorej skutočnosti bol žalobca upovedomený a navyiac, že žalobca, ako aj jeho právny zástupca mal možnosť zúčastniť sa pojednávania, na ktorom bola prítomnosť zabezpečená.

12. K námietke, že s poukazom na ustanovenia § 155 ods. 1 C. s. p., okresný súd napriek jeho požiadavke, nedal vyhotoviť listinné dôkazy v jazyku gréčtina, odvolací súd poukázal na ustanovenia § 178 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého ak je ustanovený zástupca sporovej, súd spravidla predvolá len iba zástupcu, stranu sporu predvolá iba ak je potrebný jej výsluch.

13. V súvislosti s ďalším odvolacím dôvodom, ktorý smeroval k úkonu popretia uskutočneného správcom a jeho posudzovania okresným súdom, odvolací súd po oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu a odvolacími dôvodmi žalobcu uviedol, že tento vymedzený základný účel incidenčného konania okresný súd v rámci svojho rozhodovania naplnil, pretože posudzoval v súvislosti s podanou žalobou o určenie popretých pohľadávok, či popierací prejav správca obстоjí alebo nie, a to v súlade so závermi vyjadrenými v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/70/2016, ako aj nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 409/2013.

14. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu, krajský súd uviedol, že sa stotožňuje so závermi okresného súdu, že žalobca ani k momentu rozhodovania nepreukázal, že jeho pohľadávky reštrukturalizačnom konaní existovali. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na splnenie predpokladov úspešnosti incidenčnej žaloby poukázal na ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p.

15. S poukazom na uvedené odvolací súd nezistil dôvod na zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a ani dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol § 369 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p.

16. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu, dovolanie podal žalobca, podaním zo dňa 12. januára 2019. Prípustnosť dovolania označil ustanoveniami § 419, § 420 ods. 1 písm. a/, e/ a f/ C. s. p. a ustanovením § 421 ods. 1 a 2 C. s. p. s poukazom na odsek 1 písm. a/, b/ a c/ ustanovenia § 421 C. s. p. a ustanovením § 432 ods. 1 a 2 C. s. p.

17. V bode označenom „A“ uviedol, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z vecného hľadiska ako uviedol v dovolaní toto odôvodnil opätovnou citáciou ustanovení § 431 C. s. p., § 420 písm. e/ C. s. p. a citáciou ustanovení § 431 C. s. p. a § 420 písm. f/ C. s. p.

18. V bode označenom „B“ prípustnosť dovolania dôvodil citáciou ustanovení § 421 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. a § 432 C. s. p.

19. K otázke, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca uviedol, že žiadal o vylúčenie sudkyne JUDr. Lenky Müllerovej, nakoľko sa dozvedel, že právna zástupkyňa žalovaného JUDr. A. I. bola bývalou justičnou čakateľkou Krajského súdu v Žiline na výkon praxe justičnej čakateľky na Okresný súd Žilina, z čoho vyplývali kolegiálne vzťahy medzi nimi a bola spochybnená objektívna nestrannosť a nezaujatosť sudcu. Fakt, že sudkyňa nepostupovala nezaujato dôvodil tým, že odmietla zabezpečiť vyhotovenie prekladu vyjadrení, čo podľa neho vzbudzovalo dôvodné a oprávnené pochybnosti o jej nestrannosti. Skutočnosť, že o jeho vznesenej námietke zaujatosti nebolo vyhovené, dovolateľ považuje za naplnenie dôvodu rozhodovania vylúčeným sudcom. Rozhodovanie vylúčenými sudcami namietal aj u sudkyň Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Márie Dubcovej a Martiny Nemravcovej z toho istého dôvodu. Takýmto procesným postupom bolo podľa dovolateľa znemožnené jeho právo, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva.

20. Upozornil na porušenie sudcovskej koncentrácie v tom zmysle, že aj štatutárny orgán má právo sa vyjadriť k určitým skutočnostiam, čo nebolo možné, keď sa konalo v slovenskom jazyku. Z uvedeného dôvodu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces s odkazom aj na čl. 16 ods. 1 ZP C. s. p. V tejto súvislosti citoval rozhodnutia [viď nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 317/2015-34, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyššieho súdu SR“) z 30. januára 2017, sp. zn. 30bdo/70/2016].

21. Odôvodnenie okresného, aj krajského súdu dovolateľ považuje iba také akési odvíjanie neexistujúcej skutočnosti uvedenej čl. 19 rozsudku, že pohľadávky žalobcu správca poprel. Dovolateľ namietal, že celé rozhodnutie je založené iba na prieskume a tvrdeniach, ktoré v konaní neboli relevantné. Podľa dovolateľa rozsudok neobsahuje zásadnú odpoveď súladnú s právom ako môže byť predmetom konania kognícia toho, čo správca účinne nepoprel a čo sa podľa zákona považuje za zistené.

22. Nesprávny procesný postup dovolateľ namietal odôvodnením, čo vymedzuje predmet incidenčného konania a tým, že súd sa ani jedným slovom o tomto nez zmienil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Uvádzal, čo je účelom incidenčného konania v súlade s výkladom ustanovení konkurzného zákona a

konštatoval, že úlohou incidečného konania nie je opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky, pretože ide o popierací prejav správcu. Takýto úkon označil dovolateľ za mimoriadne dôležitý vzhľadom na uplynutie lehoty na popieranie pohľadávok a konštatoval, že tvrdenie o popretí právneho dôvodu pohľadávky správcom je prejavom ľubovôle.

23. Podľa dovolateľa správca pohľadávku jednoznačne nepoprel, v ktorej súvislosti citoval ustanovenia § 124 ods. 1 ZKR a konštatoval, že teda márnym uplynutím lehoty pohľadávka, čo do výšky sa považuje za zistenú.

24. Dovolateľ v odôvodnení podrobne rozoberal konania správcu a že v konečnom dôsledku konkrétny dôvod správcu neuviedol. Dovolateľ namietal, že konajúci súd sa zaoberal dôvodom a charakterom pohľadávok, hoci tento nebol účinne popretý. V závere obsiahleho dovolania poukázal na predmet incidečného konania jeho vymedzenie a fakt, že konajúci súd sa ani o jenom dôvode nez zmienil, teda že sa jedná o konštitutívny nárok, že sa nejedná o existujúce trovy a že sú to trovy, o ktorých sa rozhoduje po zastavení exekúcie. Ak toto neuviedol podľa dovolateľa sa uvedené považuje za zistené, že súd postupoval svojvoľne a predmetom incidečného konania nie je čo správca nepoprel, faktom ak správca pochybil tak zodpovedá za škodu, súd konal o predmete, ktorý neexistoval. Celé rozhodnutie označil za založené na premisách, ktoré nie sú pre konanie významné a faktom, že ak vec nie je rozhodnutá s ustálenou rozhodovacou praxou, kvalifikoval ako porušenie právnej istoty.

25. Za ďalšiu otázku označil, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, či súd môže v incidečnom konaní posudzovať právny dôvod nároku uplatneného prihláškou v reštrukturalizačnom konaní, ak z písomného úkonu správcu vyplýva, že tento právny dôvod nebol účinne popretý, tzn., že nie je uvedené odôvodnenie obsah, ktorého obsahom je tvrdenie, že správca popiera právny dôvod nároku uplatneného prihláškou, a to z dôvodu toho, či onoho, ktorý musí dostatočne určite vymedziť. Tzv. blanketné popretie správcu, bez dostatočne určitého zdôvodnenia dôvodu popretia, nie je účinné a nemôže tvoriť predmet prieskumu v incidečnom konaní. Skutočnosti správcom účinne nepopreté sa považujú za zistené. Dovolateľ uviedol, že nesprávne posúdenie vidí v tom, že súd posudzoval, aj keď nemohol z dôvodu nepopretia správcom.

26. Za otázku, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci ďalej označil, že „ak reštrukturalizačný správca účinne nepoprel výšku pohľadávky uplatnenej prihláškou v reštrukturalizačnom konaní je vylúčené, aby bolo možné uvažovať o popretí právneho dôvodu, ak je pohľadávka nepopretá a tak čo do výšky, z uvedeného priamo vyplýva i existencia jej právneho dôvodu. Nemôže mať výšku pohľadávka, ktorá by nemala zároveň právny dôvod.

27. Dovolateľ navrhol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/10/2018 zo dňa 24. októbra 2018 zmeniť a dovolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

28. K dovolaniu žalobcu zaujal stanovisko žalovaný podaním zo dňa 22. februára 2019, v ktorom napadnuté rozhodnutie označil za správne a presvedčivé. Konštatoval, že žalobca opakovane poukazuje na rovnaké skutočnosti a súčasne uviedol, že žalobca sa počas celého konania nevyjadril v tom zmysle, že nerozumie slovenskému jazyku. Konanie zastupujúceho advokáta označil za účelové. K námietke ohľadne popretia pohľadávok správcom uviedol, že správca riadne a úplne poprel pohľadávku žalobcu ako nevymáhateľnú, a to v rozsahu právneho titulu, ako aj výšky.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalobcu, po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote, za účinnosti C. s. p., oprávnenou osobou (§ 429 C. s. p.) a skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

30. Predmetom dovolania je vec rozhodnutá odvolacím súdom za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, začatá podaním návrhu dňa 24. júna 2008 (za účinnosti O. s. p.).

31. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho

účinnosti (§ 470 ods. 1 C. s. p.) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 C. s. p.).

32. Konania začaté do 30. júna 2018 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2018 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

33. Dovolanie je mimoriadny prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti opravného prostriedku zodpovedá právna úprava prípustnosti.

34. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

35. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník
- d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

36. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky;

- a) pri ktorej riešenie sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) dovolacím súdom rozhodovaná odlišne (§ 421 C. s. p.).

V danom prípade, žalobca prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 ods. 1 písm. a/, e/ a f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p.

37. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. upravuje, kedy je prípustné dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolanie prípustné podľa ustanovenia možno zdôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení (§ 432 ods. 1 C. s. p. a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia veci pred súdom).

38. Predmetným dovolaním, žalovaný prípustnosť dovolania označil skutočnosťou, že obidve rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení, ako aj, že vec bola rozhodnutá súdom, hoci do právomoci súdu nepatrila, vo veci rozhodoval vylúčený sudca a že mu ako strane sporu bola postupom súdu znemožnená možnosť uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa ako s prvou otázkou zaoberal dôvodnosťou námietky, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. Z obsahu dovolania žalobcu je zrejmé, že žalobca neuviedol žiadnu dôvodnú príčinu, prečo vo veci rozhodol súd, ktorá do právomoci súdov nepatrí. Po preskúmaní veci, ani Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) nezistil, že bolo rozhodnuté vo veci, ktorá by do právomoci súdov nepatrila, a preto tento dôvod označený ako dôvod prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenia § 420 písm. a/, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, kvalifikoval ako právne nedôvodný. Za právne nedôvodný kvalifikoval aj, že vo veci rozhodol

vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Zo žiadneho dôkazu založeného v spise nie je zrejmé, že by konajúci sudcovia boli z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčení. Skutočnosť, že žalobca v dovolaní tvrdí, že vo veci rozhodovali vylúčení sudcovia, bez toho, aby existovalo právoplatné rozhodnutie o ich vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, je pre posúdenie prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písm. e/ C. s. p. bezpredmetná. Iba tvrdenie strany sporu, že vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, bez rozhodnutia o vznesenej námietke zaujatosti, je pre posúdenie, či vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd nepostačujúce. Ide iba o tvrdenie jednej zo sporovej strany, ktoré nie je pre posúdenie prípustnosti dovolania s odkazom na ustanovenie § 420 písm. e/ C. s. p. možné preskúmať. Nerozhodnutie odvolacím súdom o vznesenej námietke zaujatosti z dôvodu chybného postupu konajúceho súdu, neznamená, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, alebo nesprávne obsadený súd.

40. Žalobca prípustnosť dovolania označil aj ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

41. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dovolaním je zrejmé, že odvolací, ako aj súd prvej inštancie sa s otázkou ohľadne potreby vykonávania dôkazov žalobcom vysporiadal a právne odôvodnil prečo nie je potrebné dôkazy navrhnuté žalobcom v prejednávanej veci vykonávať. Z obsahu odôvodnenia odvolania nie je sporné, že odvolací súd podrobne v súlade s platnými predpismi odôvodnil prečo nebolo potrebné zabezpečiť tlmočníka a preklad všetkých listín založených v spise do gréčtiny. Konajúci súd pri zdôvodnení jeho právneho názoru vychádzal zo správneho právneho ustanovenia, kedy povinnosť zabezpečiť preklad dôkazných listín do inej reči ako jazyka slovenského, pokiaľ má strana v spore zákonného splnomocneného právneho zástupcu disponujúceho použitím slovenského jazyka pre súd je právnym predpisom zakotvená.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. kvalifikoval ako právne nedôvodnú.

43. Žalobca prípustnosť dovolania označil aj podľa ustanovení § 421 písm. a/, b/ a c/ C. s. p., ktorú odôvodňoval vymedzenými právnymi otázkami, ktoré v zásade neriešili, od ktorej sa pri riešení odvolací súd odklonil od ustálenej súdnej praxe. Z citácie právnych otázok nie je ani zrejmé, že by žalobca jednoznačne konkretizoval otázku, ktorá v rozhodovacej praxi vyriešená nebola. Z obsahu citovaných otázok nie je zrejmé o akú otázku ide, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacím súdom bola rozhodovaná rozdielne.

44. Z citácie odôvodnenia dovolania zákonného právneho zástupcu žalobcu je iba zjavné, že citoval ustanovenia C. s. p., ktoré prípustnosť dovolania zakladajú, ale v nekonkretizoval žiaden dôvod v predmetnej veci, ktorý by mohol nielen formálne, ale aj objektívne prípustnosť dovolania s poukazom a citované ustanovenia zakladať.

45. Pre splnenie podmienok prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenia, ktoré prípustnosť dovolania zakladajú nie je postačujúce citované ustanovenia v dovolaní uviesť. Potrebné pre splnenie podmienok prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. je uviesť, či skutočne dôvody prípustnosti dovolania boli v konkrétnej veci aj naplnené.

46. Dovolanie je potrebné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je ďalším odvolaním a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013). Úspech každého dovolania je vždy podmienený primárnym záverom odvolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následne sekundárnym záverom, že dovolanie je opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k primárnemu záveru, platná právna úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní

ďalej a pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. V prípade, že dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné musí tento právny prostriedok odmietnuť, bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky je zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/2007, IV. ÚS 163/2008). Ak by Najvyšší súd SR bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa pristúpil k posúdeniu správnosti odvolacieho súdu a na tomto základe dokonca rozhodol, prípadne zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu druhej strany.

47. Pokiaľ ide o záver, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., dovolací súd rozhoduje výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vymedzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p. má viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 441 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho ako dovolateľ sám vysvetlí, konkretizuje a náležite doloží, že rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená a teda, že ide o prípad, na ktorý sa konkrétne ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. vzťahuje.

48. Povinnosť dovolateľa, kvalifikovane zastúpeného advokátom, je pri vymedzení odvolacieho dôvodu v prípade dovolania prípustného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a konkretizovať ako podľa neho, mal dovolací súd konkrétnu právnu otázku vyriešiť správne.

49. Pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky v zmysle aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je povinnosťou dovolateľa vysvetliť z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neskúma správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (viď uznesenie súdu z 13. júla 2007, sp. zn. 3Cdo/235/2016).

50. Pri vymedzení odvolacieho dôvodu nepostačuje citovať konkrétne zákonné ustanovenie. Potrebné je konkretizovať otázku, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

51. V danom prípade dovolateľ právnu otázku, ktorá v dovolacom konaní riešená ešte nebola nekonkretizoval, iba namietal formálne stotožnenie odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nesprávne právne posúdenie oboch súdov a nesprávne zistenie a posúdenie skutkového stavu. Cieľom odvolacieho konania ako mimoriadneho prostriedku nie je skúmať a opätovne zisťovať skutkový stav, čo vyplýva aj z charakteru tohto opravného prostriedku ako prostriedku mimoriadneho.

52. Z takto koncipovaného dovolania, konkretizácia právnej otázky, od vyriešenia ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo a doposiaľ v praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, jednoznačne nevyplýva. Z obsahu dovolania je iba zrejmé, že dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie, nesprávnu interpretáciu ustanovenia zákona o reštrukturalizácii.

53. Poukaz na nesprávnu interpretáciu zákonného ustanovenia a námietka o nesprávnom právnom posúdení konajúcich súdov prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

54. Námietka o nesprávnom právnom posúdení a o nesprávnej interpretácii zákonného ustanovenia sa nedá považovať za vymedzenie právnej otázky, od ktorej rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo a doposiaľ v praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

55. Dovolateľ tým, že právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ešte doposiaľ v praxi odvolacieho súdu vyriešená nebola, konkretizoval iba nesprávne posúdeným a zisteným skutkovým stavom, podmienku prípustnosti dovolania stanovenú v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C.

s. p. splniť nemohol.

56. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľ zakotvená v ustanovení § 429 C. s. p. má zamedziť takýto nekvalifikovaný postup dovolateľa a má zabezpečiť, aby dovolateľ dovolacie dôvody jednoznačne vymedzil, tak ako to ukladá ustanovenie § 421 C. s. p.

57. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené dospel k právnomu záveru, že dovolateľ tvrdený dovolací dôvod nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. odmieta.

58. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

59. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.